

Nagyböjt 3. vasárnapja

Jn 4,5–42

A félreértés

Ez a félreértés, sőt inkább félreértés-sorozat Jákob kútjánál történik. A találkozás Jézus és egy kétes hírű asszony között megbotráncoztatta Jézus tanítványait. Az asszonyt, akinek öt férje volt, nem tekintették vallásosnak. Ha mégis kételkednénk csélcsap természetében, János diszkréten tájékoztat bennünket arról, hogy akivel most él, az sem a férje. Az ilyen asszonnal való beszélgetés sokkolta a tanítványokat. Nem véletlenül hagyták ki ezt a történetet a szinoptikus evangéliumok szerzői a Jézussal kapcsolatos történetek sorából. Úgy gondolták, Jézus ugyan a bűnösök barátja, de azért jobb egy ilyen történetről hallgatni, nehogy rossz színben tűnjön fel a Mester.

János azonban kellő részletességgel és különösebb félelem nélkül rögzítette a történetet, mert talán mélyebbre látott. Nem csupán Jézus és egy bűnös nő párbeszédét rögzítette, hanem felfedezett valami tanulságosat ebben a félreértés-sorozatban. Joggal feltételezhetjük, hogy ez a beszélgetés modellértékű. Mondhatjuk, így tanított Jézus.

Először szóba állt azzal, akivel mások nem álltak szóba: nővel, bűnösssel, szamariaival. Az Isten ugyanis nem rasszista, nem anti-feminista, és nem képmutató. Sőt a beszélgetésből kiderül, hogy türelmes pedagógus.

Vizet kér, pontosabban „élő vizet”, amely jelentett forrásvizet, és olyan vizet, amely életet ad, vagyis lelki táplálékul is szolgál. De az asszony nem kifejezetten világi teológus, nem érti a szavak teológiai jelentését.

A beszélgetés végén Jézus kénytelen a kétes szituáció feloldásaként elküldeni a férjéért. Amikor kiderül, hogy Jézus pontosan tudatában van a nő erkölcsi és szociális helyzetével, akkor nevezi a nő prófétának, mert a beszélgetés egész tartalmát nem fogta fel.

Vajon az olvasó felfogta-e? Sőt tovább kérdezek, vajon Jézus mai hallgatója, vagy igehirdetésének mai hallgatója felfogta-e, miről szeretné őt meggyőzni Jézus? Elszoktunk attól, hogy Jézus nem gondolkodik házasság és elvált kategóriákban. Elszoktunk, hogy Jézus nemcsak a templomba járókkal, hanem a magukat bűnösnek

tartókkal is szóba akar állni. Sőt azok miatt jött, hogy örömhírt hozzon. Az Isten nem a bűnösök ellensége, hanem a megváltója akar lenni.

Néha olyan érzésem támad, hogy a hívők szeretnék rabul ejteni az Istent. Talán szívesen imádkoznak így: „Uram, csak azzal a bűnössel szóba ne állj! Inkább hallgass ránk, a te híveidre!”

Nehezen választjuk szét a bűnt és a bűnös embert. Nehezen tudjuk tiszta szívből elutasítani a bűnt, és lelkesen támogatni a bűnös ember gyógyulását. Pedig ez lenne a küldetésünk, ha Jézus követésébe akarunk járni. Különbem mi, a követek rossz hírét keltjük Urunknak. Az emberek továbbra is azt gondolják, az Isten kedvét leli a bűnösök sanyargatásában. Pedig erről János másként írt. Ő szemtanú volt és bátor, aki a bűnös nő botladozó beszélgetésében is felfedezte azt, amit Mestere: ez a nő és minden bűnös a megbocsátó Isten után vágyik. Őket nem gyógyítja a mi elítélésünk sem.

A szamariai asszony imája

Uram! Életre szóló találkozás volt ez a mai. Szinte el sem hiszem, hogy szóba álltál velem, hogy bűnös voltom ellenére fontos vagyok neked. Ki gondolta volna, hogy te tőlem kérsz valamit. Tőlem, esendőtől, tőlem, kitaszítottól. Nem hittem, hogy bármi értékeset is adni tudok neked.

Én is kértem tőled, de te sokkal többet kínáltál föl. Mint mindig, most is túlszárnyaltad minden elképzelésemet.

Köszönöm, hogy nem nézed bűneimet, hanem csak egyszerű hitemet, csak a vágyat, hogy oltsam szomjamat. Köszönöm, hogy te is szomjazol, hogy rám szomjazol. Hálát adok neked, hogy ebben is egy lettél velem.

Jézus Krisztus ezentúl te légy életem forrása. Te légy az élő víz, mellyel minden nap olthatom az igazság utáni szomjamat, és te légy a kút, ahol megpihenhetek, ahol életem új lendületet vehet. Ezáltal adj küldetést azokhoz, akikhez már nekem kell elvinnem örömhíredet. Nem akarok máshonnan meríteni, csak belőled! Amen.